

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί σχεδίου Νόμου «περί επιβολής υπέρ δήμων και κοινοτήτων τέλους διαμονής παρεπιδημούντων, επί των εκδιδομένων λογαριασμών και επί των λουόμενων εις φυσικάς ιαματικές πηγάς».

Προς την Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

1. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 127/1975 (ΦΕΚ 175 22.8.1975) ἀντικατεστάθη τὸ ἐδάφιον 1 τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ ἀπὸ 24/9-20/10/1958 Β. Δ.τος, ὡς τοῦτο εἶχε τροποποιηθῆ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Ν.Δ. 4260/1962 καὶ ἐπεβλήθη τέλος διαμονῆς παρεπιδημούντων καὶ ἐπὶ τῶν εκδιδομένων λογαριασμῶν καὶ εἰς δήμους καὶ κοινότητες, οἵτινες ἔχουν ἢ ἤθελον χαρακτηρισθῆ ὡς τουριστικοὶ τόποι ἢ τόποι θερινῆς διαμονῆς.

2. Διὰ τῆς ἐπιβολῆς τῶν ἀνωτέρω τελῶν ἐπεδιώχθη ἡ δυνατότης ἀντιμετωπίσεως ὑπὸ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῶν προσθέτων δαπανῶν τῶν προκαλουμένων εἰς βάρος αὐτῶν (καθαριότητος, φωτισμοῦ, ἐκτελέσεως ἔργων τινῶν κ.λπ.) ἐκ τῆς ἠϋξημένης τουριστικῆς κινήσεως εἰς τὴν περιοχὴν των.

3. Ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως ταύτης ἐδημιουργήθησαν ἔντονα παράπονα τῶν τε μονίμων κατοίκων καὶ τῶν ὑποχρέων πρὸς εἰσπραξίν των τελῶν ξενοδόχων καὶ καταστηματαρχῶν πολλῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, οἵτινες δὲν παρουσιάζουν ἠϋξημένην τουριστικὴν κίνησιν πλὴν ὅμως δι' ἄλλους λόγους ἔχουν χαρακτηρισθῆ ὡς τουριστικοὶ τόποι ἢ τόποι θερινῆς διαμονῆς.

4. Δοθέντος ὅτι τὸ γράμμα τοῦ νόμου ὑπερηκρόντισε τὸν σκοπὸν, πρὸς θεραπείαν τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως, συνετάγη τὸ προτεινόμενον σχέδιον νόμου διὰ τοῦ ὁποίου τὰ περὶ ὧν πρόκειται τέλη προκειμένου περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων, οἵτινες ἔχουν ἢ ἤθελον χαρακτηρισθῆ ὡς τουριστικοὶ τόποι ἢ τόποι θερινῆς διαμονῆς δὲν ἐπιβάλλονται ἐκ τοῦ νόμου, ἀλλὰ δύνανται νὰ ἐπιβάλλωνται μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου συμβουλίου ὑποκαμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου καὶ μόνον ἐφ' ὅσον συνετελεσθῆ τῆς ἠϋξημένης τουριστικῆς κινήσεως θὰ δημιουργοῦνται εἰς βάρος τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος δαπάναι καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ ἢ ἐκτελέσεως ἔργων πρὸς ἀντιμετώπισιν των ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης δημιουργουμένων προβλημάτων (ἄρθρον 2 παρ. 1 περ. α').

Αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ σχεδίου, αἵτινες ἰσχύουν νῦν ἐπαναλαμβάνονται ὡς ἔχουν.

Τὸ ἐν λόγῳ σχέδιον Νόμου τίθεται ὑπὸ τὴν κρίσιν ὑμῶν πρὸς συζήτησιν καὶ ψήφισιν ἐφ' ἅπαξ, κατ' ἀρχὴν, κατ' ἄρθρον καὶ εἰς τὸ σύνολον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαρτίου 1976

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐσωτερικῶν Οἰκονομικῶν
Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Π Ι Ν Α Ξ

ΑΝΤΙΚΑΘΙΣΤΑΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

Ἄρθρον 24 Β.Δ. ἀπὸ 24-9/20-10-1958

(Ἄρθρον 24 Β.Δ. 19/12/55)

1. Ἐπιβάλλεται τέλος ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῶν περιφερειῶν τῆς τέως διοικήσεως πρωτεύουσας καὶ τοῦ τέως δήμου Θεσσαλονίκης πλὴν δήμων Ἀθηναίων, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης ὡς καὶ ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, αἵτινες ἔχουν χαρακτηρισθῆ ὡς λουτροπόλεις ἢ ὀργανωμένοι ἀρχαιολογικοὶ τόποι.

α) διαμονῆς παρεπιδημούντων, ἐφ' ὅσον ἡ διαμονὴ διαρκεῖ ἑλαττον τοῦ ἑξαμήνου, ὀριζόμενος εἰς πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου μεσώματος (κλίνης, δωματίου, διαμερίσματος ἢ χώρου). Τὸ τέλος βαρύνει τὸν μισθωτὴν εἰσπράττεται δὲ ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ ἐμισθωτοῦ, εὐθυνομένου ἀτομικῶς ἔναντι τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος.

β) ἐπὶ τῶν εκδιδομένων λογαριασμῶν ὑπὸ τῶν ξενοδοχείων ὕψους τῶν ἀπὸ β' τάξεως καὶ ἄνω ὡς καὶ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς αὐτὰς τάξεις ἐστιατορίων, κυλικίων, οἰνομαγειρείων πολυτελείας καὶ κέντρων διασκεδάσεως ὀριζόμενος εἰς πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἐκάστου λογαριασμοῦ. Τὸ τέλος ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τῆς χρήσεως τῆς κλίνης καὶ τῶν παρεχομένων εἰς τὸν πελάτην φαγητῶν, τροφίμων καὶ ποτῶν, βαρύνει τὸν εἰς ἐξόφλησιν τοῦ λογαριασμοῦ ὑπόχρεον, εἰσπράττεται δὲ ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ εκδίδοντος τὸν λογαριασμὸν καὶ ὑπ' εὐθύνην του.

γ) ἐπὶ τῶν λουόμενων εἰς φυσικὰς ἱαματικὰς πηγάς, ὀριζόμενος εἰς δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου ἐκάστης λούσεως, βαρύνει δὲ τὸν λουόμενον.

2. Τῶν τελῶν ἀπαλλάσσονται οἱ δαπάναι τοῦ Κράτους ὑποβαλλόμενοι εἰς λουτροθεραπείαν ἀνάπηροι πολέμου.

Τοῦ τέλους παρεπιδημούντων ἀπαλλάσσονται :

- α) Οἱ μέχρι τρίτου βαθμοῦ ἐξ αἱματος ἢ ἀγγιστείας συγγενεῖς τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τῆς οἰκίας ἢ τοῦ χώρου ἔνθα ἡ διαμονή.
- β) Οἱ φιλοξενούμενοι διὰ χρονικὸν διάστημα βραχυτέρων τῶν δέκα ἡμερῶν.
- γ) Οἱ νοσηλευόμενοι εἰς κλινικὰς, νοσοκομεῖα ἢ σανατόρια, καὶ
- δ) αἱ παιδικαὶ κατασκηνώσεις τῶν φιλανθρωπικῶν ὀργανώσεων.

Ἄρθρον 35 Ν.Δ. 4260/1962

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου I τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ αὐτοῦ Β.Δ. (ἄρθρον 24 ν.δ. 3033/54 ὡς ἀντικατεστάθη καὶ ἐτροποποιήθη διὰ τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ν. 3238/1955) ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

α1. Ἐπιβάλλεται τέλος ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων:

- I. Οἵτινες ἔχουν ἢ ἤθελον χαρακτηρισθῆ, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ὡς λουτροπόλεις ἢ ὀργανωμένοι ἀρχαιολογικοὶ τόποι.
- II. Ἐντὸς τῶν διοικητικῶν ὀρίων τῶν ὁποίων ὑπάρχουν αὐτοτελεῖς συνοικισμοὶ λουτροπόλεων (ξενοδοχεῖα, ἐστιατόρια, μπάρα, κατοικίαι κ.λπ.) διαρκοῦς ἢ ἐποχιακῆς λειτουργίας, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ λειτουργίας ἐν γένει ἱαματικῶν πηγῶν, ἀνεγνωρισμένων κατὰ νόμον ὡς τοιούτων εἴτε τουριστικοῦ εἴτε τοπικοῦ ἐνδιαφέροντος.
- III. Ὑπὲρ τῶν Δήμων Ἀμαρουσίου, Γλυφάδας, Κηφισοῦ, Πιλαίου Φαλήρου, Χαϊδαρίου, Καλλιθέας, Χαλκιδρίου, τῶν Κοινοτήτων Βούλας, Βουλιαγμένης, Ἐκάλης, Ἑλληνικοῦ, Κιλκμακίου, Λυκόβρυσης, Μελισσίων, Μεταμορφώσεως, Νέας Ἐρυθραίας, Νέας Πεντέλης, Πεντέλης Πεύκης καὶ Φιλοθέης τῆς περιφερείας τῆς πρώην διοικήσεως πρωτεύουσας καὶ τοῦ Δ. Κιλκαμαριῶς, τῆς περιφερείας τοῦ πρώην Δήμου Θεσσαλονίκης, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν ταῖς περιφερείαις ταύταις (πρώην Διοικήσεως Πρωτεύουσας καὶ πρώην Δήμου Θεσσαλονίκης) λοιπῶν δήμων καὶ κοινοτήτων.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 24 ἡ φράσις «ἀπὸ β' τάξεως καὶ ἄνω» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἀπὸ α' τάξεως καὶ ἄνω». Εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς αὐτῆς περιπτώσεως β' προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω : «Τὸ κατὰ τὴν περίπτωσιν β' τέλος ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβάλλεται, δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐπὶ τῶν ξενοδοχείων ὕψους β' τάξεως, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ἐστιατορίων, κυλικίων, οἰνομαγειρείων καὶ κέντρων διασκεδάσεως».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1963.

Ἄρθρον 7 Νόμου 127/1975

Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου 1 τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Β.Δ. τῆς 24-9/20.10.1958, ὡς τροποποιηθεῖσα ἰσχύει νῦν, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι :

α1. Οἵτινες ἔχουν ἢ ἤθελον χαρακτηρισθῆ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὡς λουτροπόλεις ἢ ὀργανωμένοι ἀρχαιολογικοὶ τόποι ἢ τουριστικοὶ τόποι ἢ τόποι θερινῆς διαμονῆς»